

COLUMBIA
"New Process"
GRAMMOPHONSKIVOR
Stort och omsorgsfullt urval av Skandinaviska sånger, danser och musikstycken. En mängd sång- och dansuppteckningar ständigt på lager. Katalog gratis. Om så önskas skickas vi skivor, de bästa av den klass ni föredrar.
75c för 10 tum skivor, 5 eller flera sådana fraktfritt inom västra provinserna.
Speciellt importerade
\$1.50 per st.
Hammarforsens Brus, Vals Klack Polka
Livet i Finskogarna, Vals På Klack, Schottish.
S. BERGMAN,
251 Hastings St. East,
Vancouver, British Columbia.

KÖP
SVENSKA STATENS PREMIEOBLIGATIONER
av år 1921 och år 1922!
Dragning 1 Oktober och 1 Januari 1924. Säljas på avbetalningsvillkor och mot kontant.
En god penningplacering. Om bud antagas. Hör provision. Närmare upplysningar lämnas av:
HERR A. R. MELLANDER,
Generalagent för Nordvenska Kredit A. F. Stockholm.
Box 1976, CALGARY, ALTA.

LAKARE OCH TANDLAKARE
DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST I Hud, Köns, Urin- och Venereiska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg. Ovanför Child's Restaurant. Kontorstid: 10-1, 3-4 och 7-8. Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LAKARE
216 Medical Arts Bldg. Kontorstid från 2 till 4 endast eftermiddagen. Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659. Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LAKARE
210-212 Somerset Bldg. WINNIPEG, MAN.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg. Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
LAKARE & KIRURG
818 Somerset Bldg. Kvinno- och barnsjukdomar. Kontorstid: 10-12 fm.; 3-5 em. Telefon: N 6410 Winnipeg, Man.

Oppet 9-12 f. m.; 1-5 samt genom överskannelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 3009.
DR. JOSEPH BOULANGER
LAKARE & KIRURG
Läkare för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada" och "The British Medical Association". Bostad: 1111 Somerset. Kontor & bostad: 1111 Jasper Ave. Edmonton, Alberta.

ADVOKATER
Privat tel. Sk. 5738; Kontor A4983
Skandinavisk Advokat W. J. LINDAL, B.A., LL.B.
Jurist, Solicitor, etc.
Lärare Manitoba Law School. Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notaries, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave. Winnipeg, Man. Phone A1818

PAUL KANE
Jurist, solicitor & Notarius Publicus.
34 C. P. R. Bldg., Winnipeg, Man.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitor
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg. EDMONTON, ALTA.

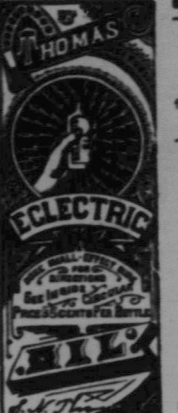
Brudkronan för ögöta damer och herrar som önska brevlika med personerna värda från 1,000 till 45,000. Lätt brevlösklockor ringa för eder en gång. Damer erhålla herrarnas namnlista fritt. Tillskriv på skandinaviska eller engelska. — Peter E. Hanson, Box 1005, Chicago, Ill., U. S. A.
Kolera rasar på Filippinerna. Dödsfall inrapporterades dagligen.

DEN VISSNADE ROSEN
ELLER
RÖVARENFÖRAREN I HOLAVIDEN
SVENSKT ORIGINAL
(Forts. fr. föreg. nr.)

— Tro icke, att ni skall kunna be-
veka mig, fortfor han; — tro icke,
att någon nåd står att vinna. Stun-
den är kommen och ni måste skörda
frukten av ert eget utsäde. Om ni
tänker efter, så skall ni finna att icke
något annat än rättvisa sker. Under
hela ert liv har ni icke lyst annat
än de uslaste beräkningar, och and-
ras lidande har för er icke haft nå-
got att bejda. Vad ont har ni icke
velat och vad ont har ni icke gjort?
Tänk blott på Marian Gyllentun, den
ängel av himmelsk godhet och
renhet! Hur har ni icke förföljt henne
med de låsta och uslaste avsik-
ter, om dessa än korsats av en star-
kare vilja än er. Med er lögnaktiga
tunga bedrog ni henne genom den
grundlösa dikt, till vilken hon allt
för lättroget lysnade och genom ett
avtvingat löfte sökte ni binda henne
vid en vetlig idiot. Men då detta
icke lyckades er, vad gjorde ni väl
då? Vilka djävulska planer tänkte
ni icke ut för att åstadkomma hen-
nes arv — detta olycksaliga arv, som
blev en orsak till så mycket lidande?
Genom det långsamt dödande gifvets
verkligheter har ni förtört den arma,
svaga varselens hals, måhända liv;
men då ni nu fann det allt för lång-
samt att vänta, ville ni ytterligare
påkynna ett slut, vilket redan länge
syns er nära för handen. Töm dryc-
ken, säger jag er, nattliga giftblan-
derska — mörderska! Jag fordrar ert
liv, därför att ni velat taga hennes.

Och likt ett blodigt vildjur ka-
stade han sig över henne och tvang
hennes att tömma varje droppe av hä-
rens innehåll. Dödsängesten hade
förlamat henne, så att hon ej var
maktig att göra något motstånd. Ett
moln lägrade sig över hennes ögon,
tinninnarna bultade våldsamt, and-
dragen voro flämtande och strupen
kändes liksom sammansmord.
Då Alban tynat grevinnans att
svälja den sista droppen, som hären
innehöll, slungade han henne i
från sig, liksom om hon varit ett
giftigt skadedjur, och utan beller
sjönk hon ned, bedövad, förintad. All
tankeverksamhet hade avstannat;
gifvet hade ögonblickligen börjat sitt,
utan alla yttre våldsammas utbrott,
förstörande verk.
Det var en tytt strid, som nästan
omärktligt kämpades ut, mitt under
nattens djupaste stillhet, i den frid-
fulla lilla sängkammaren, icke långt
från den bädd, på vilken Marian än-
nu sov under inflytande av den ro-
givande dryck doktor Sager på af-
förmått. Hans intaga. Utan något
yttre tecken av dödskamp, låg grevin-
nan på mattan, dit rövarenföraren
hade slungat henne, bläck och med
vitnade läppar, med blott ett obetyd-
ligt medvetande av, vad som tillrä-
ckligt, utan förmåga att göra en rö-
relse, vilken kunde antyda den smär-
ta, som från hennes av gifvet angrip-
ta inålvor, spred sig till blodet och
med detta cirkulerade genom varje
lem av kroppen.
Framför sitt offer stod den unge
rövarenföraren lugn, kall och be-
vittnade dess sista kamp, dess sista
vanmäktiga försök att motarbeta den
kramp, som fattat varje nerv, att
sammansätta de nästan avrättade
händer, som fånglade anden vid
kroppshyddan.
Men länge varade icke denna kamp.
Utän att uppgiva någon klagan, nå-
gon suck, sjönk grevinnans huvud
mot bröstet, armarna slappades, an-
dedrätten blev kort, ögonlocken slö-
to sig över de sammadragna pupil-
lerna och döden inträdde utan något
förgående dödsarbete.
Idt vill var förbl, och giftblan-
der-skän för framtiden oskalliggör ge-
nom den giftdryck hon tillrett åt en
annat, steg Alban tillbaka. Häm-
dande låga hade redan skonat i hans
öga, och från hans bröst steg en
djup suck.
— Det skedde för hennes skull, sa-
de han vid sig själv med blicken än-
nu faststapat på det i livet så brottliga
kvinnan, som gått att vid en högre
rätt mottaga lönen för en illa använd
levnad.
— Hon var sin egen mörderska,
fortsatte Alban sitt försök att för sig
själv rättfärdiga sitt brott, men han
kunde dock icke tysta den röst, som
i hans inre höjde sig anklagande.
Medvetandet om nödvändigheten av
detta mord kunde icke tillfredsställa
det omutiliga samvetet.
Innan han ännu uppnått sitt åter-
tonde är hade han stätt i spetsen för
en skara bandit, under ärens lopp
hade hans lilla skara växt, och med
sin trupp kunde han utföra verkligen
stortartade plundringar, men ingen en-
da gång hade därunder genom hans
förhållande ett människoliv blivit
spilt.
I förhållande till det levnadssätt
han förde och de personer, som ut-
gjorde hans dagliga omgivning, var
hans sinne mildt, och han lysste en
verklig fasa för att utgjuta blod.
Nu för första gången var han
skuld till en annans död.
Dock, nej, icke skuld, skulden
sträckte ju sig icke längre än till
den fallna själ; han hade blott
låt henne tömma den dryck, hon
ämnat åt en annan.
Han kunde icke rädsla Marian utan
att låta grevinnan falla ett offer för
sin egen brottliga avsikt.
Hon var en giftig ört i vars farliga
närhet han planetar en ädel planta;
det var därför av nöden att med röt-
terna uppreka den.

— Vilket öde, som träffade Alban un-
der hans äventyrliga levnad, så kunde
den nu vara lugn, ty han hade be-
triat Marian Gyllentun från hennes
farligaste fiende.
Med denna tanke vände han sig
bort från grevinnans döda kropp och
närmade sig bädden, på vilken Mari-
an ännu låg försäckt i sömn.
Här, mellan de tunna sländgard-
ernas djupa veck hade han stätt
sömd, allt sedan doktor Sager om af-
tonen lämnade Marian ensam, och
här hade han tålmodigt bevakat hen-
nes vila.
Här inväntade han och giftblan-
der-skän, och hans skarpa blick hade ge-
nast uppfattat grevinnans avsikt, då
denna närmade sig nattkubardet.
Det var hög tid att han utförde det
beslut, han fattat, då Gerda gjorde
hon om uppmärksam på den hemlig-
hetsfulla nattvandrerarska, i Marians
sövmakare; om han dröjt en enda
natt till hade det varit för sent, och
i stället för grevinnan hade Marian
legat kall be stiel i dödens armar.
Alban skakades vid denna för-
ställning av en frossbrytning och han
förde omedvetet händerna mot sitt
förvirrat huvud.
Här skulle icke överlevat den
stund, döden skördade hans bleka,
vita lilla, ångeln, vars blotta minne
formade sista upprett i hans oroliga
själ.
Med ett outsägligt ömt uttryck i
sina stora, svarta ögon blickade Al-
ban ned på den unga slumrerskan,
men han nästan förfärades över den
blekhet och det lidande uttryck, som
låg utbrett över hennes ansikte.
O, Gud, om han dock hade kommit
för sent för att rädda henne.
Om gifvet allt för länge hade ut-
övat sin förstörande inverkan på den-
na svaga organism, om han icke kunde
rädda henne då livet och den, som
hollo henne för sitt allt!
Han hade ingen tid att förlora.
Doktor Sager måste underrättas om
förhållandet och sättas i tillfälle att
göra en undersökning, som kunde le-
da till upplysningar om, vilka åtgär-
der som voro av nöden. Han skulle
rädda henne nu, då han funnit or-
saken till hennes lidande.
Sakta höjde sig Alban ned över
bädden och lät sina läppar under nå-
gra ögonblick vila mot Marians pan-
na. Det var en rättighet som tillkom
hon, en himmelsk lön, som han
hätte ovetande utövat. Han hade ju
för hennes skull offerat en dryg del
av sitt själsliga liv.
Sakta skandade han att tillkalla
Gerda, vilken han tillade att hålla
vakt vid Marians bädd, och gick se-
dan att meddela läkaren nattens
tilldragelser.
Efter att länge hava besvärats av
en underlig oro, hade doktor Sager
slutligen somnat, så djupt, att han
icke vaknade vid det buller, som
uppstod, då Alban inträdde i hans
rum.
Gardinerna voro upprägnade, så att
månluset föll in och upplyste rum-
met. Alban gick direkt fram till lä-
rens bädd och ropade honom vid namn.
Yrakten satte sig doktor Sager up-
i bädden och då han såg den unge
rövarenföraren stå framför sig med
ett allvarligt och dystert uttryck, ut-
brast han nästan häpen:
— Vad har hänt?
— Lugna er, svarade Alban och
sätte sig på sängkanten; — och för-
låt att jag står er vila.
— Sak sammar med mig, avbröt lä-
karen med synbar otålighet. — Svara
mig på min fråga — har det hänt
Marian något?
— Nej, Gud ske lov, hon sover fort-
farande.
Med en suck av lättad ånjok lä-
karen med huvudkudden.
— Det är då något annat av vikt,
som för er till mig mitt i natten?
— Ni gissar fullkomligt rätt.
— Kanse en fara, som hotar er
själv? Säg ut, och ni skall finna mig
villig att göra allt för att hjälpa er.
Alban fattade och tryckte lärens
hand med ett tacksamt uttryck i sina
djupa, talande ögon.
— Jag vet, att ni skulle göra det,
sade han; — men nu är det icke
fråga om mig, utan om Marian Gyl-
lentun. Kommer ni ihåg, att jag sade
er, att jag skulle utforska orsaken
till hennes hemliga lidande? Nu har
jag gjort detta.
— Ni har kunnat det! utbrast lä-
karen livligt; — då, ja, då är Marian
räddad!
Med ett uttryck av såld väntan
fasthånde hans blick vid Albans an-
sikte och han kunde icke lägga band
på den otålighet, varmed han vände
Alban förklarig.
— Ni måste kläda er. Det är nöd-
vändigt, att ni genast vittager nå-
gra åtgärder, och under tiden vill
jag berättas er mina upptäckter.
Läkaren hörsammade genast denna
uppmärning, och under det han klä-
de sig, meddelade Alban honom nat-
tens hemliga tilldragelser.
Med en med förväning blandad häp-
nad avbröde läkaren denna skildring,
och det var honom alltför tydligt,
att Marian utan Alban mellankomst
skulle hava blivit ett offer för det
skändliga dådet, utan att hennes lä-
kare därom kunnat fatta någon mis-
stänke. Nu sedan han blivit upplyst
därom, var det honom klart, att Ma-
rian led av en långsam förgiftning
och att denna var av allvarsam art,

Dr. Thomas Electric Oil
för människor och djur.
60 ÅR DET POPULÄRA MEDELET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få det äkta PRIS 35c överallt.

var honom också tydlig nog. Han hoppades dock att kunna häva det onda, men han insåg, huru nödvän-
digt det var att föra den unga flickan
från Thorsholm, om det skulle vara
hon som möjligen skulle skydda henne för
hennes släktingars giftförsök. Alban
hade ännu icke berättat honom grev-
innans tragiska slut, utan blott de
natliga besöken i Marians våning,
då det omärkligen smygande gifvet
blandades i hennes nattdryck.
Då läkaren hade klätt sig, försökte
han i djupa funderingar, Alban be-
traktade honom därmed med en
egenomlig blick. Han hade en aning
om de tankar, som sysselsatte ho-
nom.
Slutligen bröt han dock tystnaden
och, i det han närmade sig läkaren
samt lade sin hand på hans axel, yt-
rade han:
— Vad tänker ni på?
— På sattet att för framtiden skyd-
da Marian mot hennes tants förföl-
jelser. Det anar mig, att grevinnan
icke läser det som ni har skrivit om
försöket, hon skall med större för-
sigtighet begagna sig av något nytt
medel att skada Marian, ty gifvet skall
hon näppeligen våga använda mot
hennes, då hon erfar att jag äger vet-
skap om saken.
— Marian har intet vidare att fruk-
ta av saken. Hon skall alltså
kunna göra henne den ringaste ska-
da, svarade Alban betydelselöst.
— Icke våga, menar ni? inföll lä-
karen, utan att först Albans häntyd-
ning.
— Icke kunna, svarade Alban med
betoning.
— Ni yrar, jag er tydligare, sade lä-
karen och stannade framför Alban,
vilken han nu forskande betraktade.
— Att Marian för framtiden är be-
skyddad för sin tants stämplingar i
alla avseenden, efter som denna är
död.
— Död...
— Ni yrar, jag skildes i går af-
från grevinnan vid Marians sjuklä-
ger, och då befann hon sig i högsta
välmåga.
— Icke desto mindre ligger hon i
detta ögonblick död vid sidan av de-
ta sjukliker.
— Men då har ni dödat henne, ut-
brast läkaren häpen och drog sig of-
frivilligt några steg tillbaka från den
man, vars hand han nyss tryckt i
sin.
— Ja, jag, svarade Alban med en
iskall blick.
— Olycklige, vad har ni gjort! sa-
de doktor Sager djupt upprörd.
— Befristat samhället från en vampyr!
var Albans i lugn ton avgifna svar.
Och i tydliga ordalag avgav Alban
en fullständig förklaring. Doktor Sa-
ger skiftade ophörligen färg vid
tanken på den fara, för vilken Mari-
an varit utsatt, och då Alban slutat,
drog han en suck av lättad.
— Gud ske lov! Ni är ingen mördare,
ty skulden kommer över den
brottliga huvud. Hon var sin egen
mörderska, och i denna tragiska hän-
delse sparas tydligen, att det givits en
Nemeses. Grevinnan har fallit ett
offer för sina egen nedliga planer,
och jag har varit förtärd att jag kün-
net mig tillfredsställt, ty så länge
hon levat, hade Marian ständigt svä-
rat i fara.
— Jag instämmer! Nu kunna vi
vara lugna, men det blir dock nöd-
vändigt, att ni för Marian till ert
hem. Under er vård och i Arhatun-
het av er hunda moders värna och
känliga omsorger skall hon återvin-
na sin förlorade hälsa och sitt ur-
sprungligt glada väsende. Det gamla
dystra slottet skall hålla vid liv
de sorgliga minnen, vilka äro så
skadliga för henne, yttrade Alban.
Doktor Sager svarade intet på
detta, utan hade en tydlig anseendes
skull. Det skulle eljest bliva fråga
om en rättlig undersökning, vilken
för så väl grevens egen, som för Ma-
rians skull måste undvikas. Men
greven måste dock invigas i förhål-
landet, sade läkaren.
— Jag hade dock helst velat skona
den gamle. Han har lidit nog för sin
undzoms synd, sade Alban med rö-
relse av medlidande vid tanken på
den smärta, som ovillkorligen skulle
komma att fylla grevens hjärta, då
han erfar sin makas brottlighet.
— Det blir dock er sak, gör som ni
finner vara av nöden; men jag vill
emellertid uppmanas att iakttaga
försiktighet samt skona honom, så
mycket som möjligt.
— Ni kan vara lugn i detta avse-
nde, svarade läkaren. — Förusten av
makar tror jag icke skall på greven
så närdele djupt till sinnes. Han har
genom emot henne fått kämpa
mångan het strid, jag lovar dock att
försöka honom från vetenskapen
om, vem det är, som tvungit henne
att tömma giftdrycken.
Han yttrade detta med en blick på
den unge rövarenföraren, som över-
tygade denne om, att han ansat, vilka
de band voro, som hemligen företun-
nade mellan greven och Alban Vilde.
Det låg dock icke i Albans intres-
se att meddela läkaren sin hemlig-
het. Han åstade därför icke vara
förstärkt hans antyding, utan yttrade

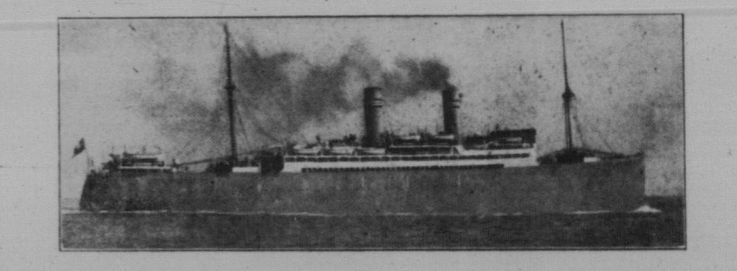
Tag Norwegian America Line
Och fira Julen i ditt Fädernesland

JUL I GAMLA LANDET! Huru härligt klinga ej dessa ord för varje Nordens son och dotter. Vi minnas då Nordens vita vinter med dess djupa snö, de små röda stugorna, som avteckna sig så vackert emot de väldiga fjällen. Och i dessa stugor leva ännu mor och far och syskon.
Edert adoptivland Canada har i år givit sina söner och döttrar en ganska god och riklig skörd. Därför är det just nu rätta tiden att företaga den så länge uppskjutna trippen till det gamla landet i nord.

Norska Amerika Linjen
erbjuder i år liksom tillföre en
Speciell Julekursion
denna gång
Under ledning av den kände
Skandinaviske redaktören
ADOLF BACKMAN
VI VILJA SKRSKIILT påpeka de turer,
som skola företagas av
Den moderna och bekväma ångaren
STAVANGERFJORD
som avgår fr. New York den 14 november,
och den lika så fina ångaren
BERGENSFJORD
som lämnar New York den 8 december

Som sagt — Norska Amerika Linjens speciella jultrip med ångaren BERGENSFJORD äger rum den 8 december med avgång från New York samt under personlig ledning av Redaktör Adolf Backman.
PASSAGERARE måste anlända i så god tid till Winnipeg, att de här kunna tillbringa en dag för att få biljetten och övriga papper klarade.
Sedan tager det 2 dygn och 6 timmar å järnvägen från Winnipeg till New York (under det att resan från Winnipeg till Halifax tager 3 dagar).
För vistelsen i New York måste ytterligare en dag beräknas, vadan det är klokast för alla att allt som allt beräkna att vara här i Winnipeg cirka 5 dagar före respektive ångares avgång.
BERGENSFJORD är numera endast en så kallad One Cabin Class Steamer, vilket betyder att passagerare i andra klass ha samma rättigheter som första klassens passagerare samt med tillgång till första klassens salonger etc.

UTOMORDENTLIGA ANSTALTER ha vidtagits för att denna julekursion skall bli en verklig lustresa. Rensskäp, smink och mat med särskild nordiska julrätter äro alla — skandinaviska. En äkta nordisk julstämning kommer att råda hela vägen över.
SPECIELLA UPPLYSNINGAR. — Canadensiska medborgare, som äro födda i gamla landet, behöva ej pass. Medborgarepapper jämte Norska Amerika Linjens intyg gälla för tre månaders vistelse i gamla landet och återresan hit.
Svenska, norska och danska underåttårliga i besittning av dokument styrkande deras nordiska nationalitet få landstiga utan pass.
För återkomsten behövas inga speciella passport för landstignandet i Canada av skandinaviska, om de för övrigt uppfylla de förpliktelser, som ställas på dem av immigrationslagen.

Priset för en tur och retroceanbiljett från New York till Norge, Sverige och Danmark samt återresa till Halifax tredje kl. är..... \$178

Glöm ej att ni spara ungefär \$44.00 genom att köpa tur- och retur istället för 2 enkla biljetter, om ni tänker att resa fram och tillbaka.
Till Finland är priset \$186 plus \$5 i krigsskatt tur och retur.
Priset för s. k. cabin klasse är \$152.50 enkel tur. Vars sig det gäller cabin eller tredje klass måste ju priset för järnvägsbiljett plus krigsskatt tilläggas.
Härnadan återgivas priserna på järnvägsbiljetter från olika platser i Canada:
Winnipeg—New York.....\$59.80 retur Halifax—Winnipeg.....\$25.00 \$ 84.80
Moose Jaw—New York.....73.70 Halifax—Moose Jaw.....29.00 102.70
Saskatoon—New York.....73.25 Halifax—Saskatoon.....30.40 103.65
Regina—New York.....72.25 Halifax—Regina.....28.60 100.85
Prince Albert—New York.....78.45 Halifax—Prince Albert.....31.10 109.55
Edmonton—New York.....87.60 Halifax—Edmonton.....33.40 121.00
Calgary—New York.....87.60 Halifax—Calgary.....33.40 121.00
Outlook—New York.....77.85 Halifax—Outlook.....30.40 108.25
Wadena—New York.....72.15 Halifax—Wadena.....28.95 101.10
Naicam—New York.....76.10 Halifax—Naicam.....29.95 106.05
Stockholm—New York.....69.25 Halifax—Stockholm.....27.80 97.05
Torquay—New York.....74.50 Halifax—Torquay.....32.15 106.65
Ferdale—New York.....91.90 Halifax—Ferdale.....35.15 127.05
Nelson—New York.....98.84 Halifax—Nelson.....39.40 138.24
Vancouver—New York.....110.33 Halifax—Vancouver.....46.25 156.58

Detaljerade upplysningar av alla slag kunna, som förut påpekats, erhållas av
Dahl Steamship Agency,
Generalagent för Norska Amerika Linjen,
325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

blott, då denne stod färdig att begiva sig upp till Marian.
— Om ni behöver mig närvaro här, eller önskar några vidare upplysningar, så underrätta Gerda därom.
— Jag skall icke underlåta det, svarade läkaren och gick.
Länge sedan läkaren lämnat honom, stod Alban kvar på samma plats försjunken i sina dystra tankar. Det föreföll honom, som om han hade fullbordat sitt livs uppgift och icke hade något vidare att göra i en värld, där förföljelser väntade honom vid varje steg.
— Min mission är slut, jag kan ej vidare tjäna Marian Gyllentun. Vad är det då värt att leva? suckade han.
Tanken på att han icke mer kunde vara Marian till någon nytta fyllde hans hjärta med en brännande smärta. Det enda, som hitintills hade uppehållit honom, var minnet av hennes och det ständiga arbetet för att

skydda henne emot dem, som stämp-
lade emot henne.
Men nu, då han undanröt hennes svåraste fiende och fann, att han ingenting vidare hade i hennes närhet att göra, kände han sig trött på kam-
pen och längtade att finna den ro, som i livet ej stod att vinna för honom. Han kunde icke känna någon tillfredsställelse över vad han utträtt, ty syndens förbannelse vilade över hans verk, och skulden kunde icke avtvas från hans brottliga levnad.
Ack, framtiden, hur långt hans blicker än sträckte sig in i densamma, skulle ständigt förstyras av alla begänsa synden, och skulle ständigt finna sig övrigt det enda ljusa minnet sedan barnåren.
— Jag får dock icke dö, fortfor han halvhögt vid tanken på att döden blott för dem, som levat fromt och fört en flickrikt vandring, kunde vara en befrielse från oförskylda lidanden och besvärigheter.

Uti hans inre hade tillföre sam-
vetet mer än en gång höjt sin stäm-
ma, utan att det lyckats honom att
förkräva den; men han hade då an-
sett denna inre oro såsom ett straff,
det han icke hade rätt att undandra-
za sig, ett ont, som var en följd av
det brottliga liv han fört. Men i så-
dan grad som nu hade dock ångern
aldrig låtit känna sina marter.
Läkväl var han ännu långt avlägs-
nad från den stråtan, ty han ansåg
ångern icke tjäna till något, eftersom
det icke kunde göras det gjorda o-
skjort.
Tron hade ännu icke höjt sin strå-
lande fackla i hans själ och tanken
på ett liv i Ånger och bättring hade
icke blivit väckt.
Han kunde icke fatta värdet av ett
fortsatt renare liv, då det förlitnas
mörka skuggor dock ständigt skulle
följa och breda sin natt över den
stiga, han velat se ren och utan tadel.
GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.